

Ένας μικρός, πολύ μικρός, Μήτσος...

Μαύρο πουκάμισο, ύψος κλαίουσας χήρας, ηθοποιία χειρότερη και από της Ντενίση.

Ένας μικρός, πολύ μικρός, Μήτσος.

Ένα εύστοχο σχόλιο που διάβασα στο amantomatimou.wordpress.com.

- **“Ποιά δημοκρατία είναι αυτή που επιτρέπει τέτοιο θάνατο ενός 15χρονου παιδιού;”**αναρωτήθηκε, υπό το φως των προβολέων του τηλεοπτικού στούντιο, ο Μέγας της Πολιτικής Σκέψης, ο τιμωρός της Έφης Σαρρή και της Πόπης Μαλλιωτάκη, **Λάκης Λαζόπουλος**.

- **Είναι η ίδια δημοκρατία που επιτρέπει σε έναν “επώνυμο” που συλλαμβάνεται σε ένα κότερο γεμάτο κοκαΐνη, να τη βγάζει καθαρή γιατί έχει κολλητούς 2-3 μεγαλοδημοσιογράφους και άλλους τόσους καναλάρχες. Που αντί να τον στείλει εκεί που πρέπει, τον κάνει “διασκεδαστή” και του επιτρέπει να το παίζει τιμητής και κήνσορας των πάντων.**

(Η απάντηση, φυσικά, δεν δόθηκε ποτέ. Στη “δημοκρατία του Λάκη”, επιτρέπονται μόνο θεατρινίστικοι μονόλογοι).

Και θα συμπληρώσω εγώ...

Είναι η ίδια δημοκρατία που του επέτρεψε να το παίξει τρελός στον στρατό, αλλά πανέξυπνος στην τηλεόραση.